

ПОП Д. ЂУРЂЕВ

ЕТИЧКО ЧИШЋЕЊЕ

СУМРАК БОГОВА КОЈИ СУ ПАЛИ НА ТЕМЕ

Облаци – сиве еминенције
ни на земљи ни на небу,
чардаци – резиденције,
и саградисмо себи Тебу.

С главама у облацима,
кд набијеним на коље,
лутамо мрачним сокацима
дуж ове вароши ђавоље.

Оно што снагу даје ти,
нема везе са бајањем,
исти су сви вилајети –
све се заврши кајањем.

Тако смо зоном сумрака,
коначно за хоризонт зашли,
кд Кадмо празних шака –
ни ми Европу нисмо нашли.

СА ОЧИМА ИЗВАН СВАКОГ ЗЛА

Што је било далеко близу је,
то нам је била мисао задња,
још само да се легализује
Потемкинова дивља градња.

Живи креч у јами су загасили,
на прилазима мртвог града,
и нису се ни онда скрасили –
већ су нас стругали с фасада.

Свеједно је судбина ил' карма,
Вос̄тани Србије јер нема нам спаса,
креће хајка, чује се ларма,
и лавеж *андалузијских њаса*.

На сановник ослоњена глава,
док нагодбу ноћној мори нудим,
моје њлеме сном мр̄ивцјем с̄јава,
чини ми се – *узалуд га будим*.

ЛУДОМ РАДОВАЊЕ

Храст на осами. Матицу скрива
рој у деблу моћнога записа,
и збило се што се свагда збива,
опет паде сенка сумње на *Ајиса**.

Било је то у земљи крви и меда,
промашених људи и сигурних мета,
пчеле убице, разлог су изгледа,
што смо се нацили на ништану светиа.

А обећавали су нам мед и млеко,
као да они теку по Европи,
на такву је гозбу народ дуго чекџ,
ал' *чашу меда јошћи нико не љоји...*

Били смо некада пуни идеала,
вртели се сред тог зачараног круга,
не би л' нам секира можда у мед пала,
као она из Радовањског луга.

* Apis (lat.) – пчела.